

Ο κ. Σημίτης, το παρελθόν και η κρίση

Έχουμε μεγάλη ανάγκη αυτή την ώρα να ακούσουμε τις απόψεις ανθρώπων που διαθέτουν γνώση, εμπειρία, ενδεχομένως και σοφία. Η χώρα μας βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι και το τεράστιο έλλειμμα ηγεσίας που παρατηρείται στο υπάρχον κομματικό σύστημα καθιστά ακόμη πιο επιτακτική αυτή την ανάγκη. Υπ' αυτή την έννοια οι παρεμβάσεις του Κώστα Σημίτη είναι εξόχως χρήσιμες. Ο κ. Σημίτης έχει το προσόν να μελετά σε βάθος τα θέματα, να αντιλαμβάνεται άριστα τον ευρωπαϊκό περίγυρο και γνωρίζει καλά τις αδυναμίες του ελληνικού κράτους. Από τις παρεμβάσεις του όμως λείπουν δύο στοιχεία, που δημιουργούν σοβαρά ζητήματα αξιοπιστίας. Το πρώτο είναι το στοιχείο της αυτοκριτικής και της παροχής εξηγήσεων για όσα πήγαν στραβά στη διάρκεια της θητείας του. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, να έχουμε έως τώρα μια σύντομη δήλωση για το θέμα της δια-

φθοράς, η οποία εκδόθηκε μετά την αποκάλυψη για τον χρηματισμό του Τάσου Μαντέλη. Η διαφθορά ξέφυγε τη δεκαετία του 1980 αλλά είναι προφανές πως διογκώθηκε την περίοδο Σημίτη, για την οποία άλλωστε προκύπτουν πλέον στοιχεία. Ο πρώην πρωθυπουργός οφείλει να μας «φωτίσει», να μας εξηγήσει τι γνώριζε και τι αγνοούσε γύρω από αυτά τα θέματα. Ενδεχομένως να τα αντιμετώπιζε ως ένα αναγκαίο κακό με το οποίο δεν ήθελε να ασχοληθεί γιατί θα τον αποσπούσε από τους στόχους. Είχε, άλλωστε, ακουσθεί να λέει πως «ανάπτυξη χωρίς διαπλοκή δεν γίνεται».

Ένα δεύτερο στοιχείο που λείπει από τις τοποθετήσεις του κ. Σημίτη είναι οι δυσάρεστες, αλλά αναγκαίες, προτάσεις για το πώς θα ξεπεράσουμε την κρίση. Δεν αρκεί να γράφει κανείς ότι δεν πρέπει να κοπούν οι συντάξεις ή ότι χρειάζεται αναδιάρθρωση. Περιμένουμε από έναν πρώην

πρωθυπουργό και statesman να μας πει και πικρές αλήθειες για πράγματα που πρέπει να γίνουν. Από ποιον άλλον να τα ακούσει άλλωστε κανείς, παρά από έμπειρους βετεράνους ηγέτες που δεν τους σκιάζει πια το περιώνυμο πολιτικό κόστος; Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ασκεί τον ρόλο αυτό και δεν διστάζει να γίνει δυσάρεστος. Ο κ. Σημίτης το έχει αποφύγει και αυτό δεν βοηθάει σε αυτήν τη συγκυρία. Από τον έμπειρο, λαμπρό χειρουργό που βρίσκεται στο ισόγειο ενόσω διεξάγεται η επέμβαση του αιώνα στον 8ο όροφο δεν θέλεις να ακούσεις την περιγραφή του βαθμού δυσκολίας ή ότι «ο ασθενής μάλλον δεν θα την βγάλει», αλλά τι θα έκανε ο ίδιος. Θα μου πείτε μήπως τον ρώτησε, ή μήπως ρώτησε τον Μητσοτάκη, τον Αλέκο Παπαδόπουλο ή κάποιον άλλον κανείς εκ των «ενεργών χειρουργών» για το πώς θα ξεπερασθεί η οικονομική κρίση; Σωστό και αυτό!